

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชาวจีนปีที่ 2 ที่เรียนวิชาการสนทนาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2/2551 หลักสูตร 2+2 (เรียนที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี 2 ปี และศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยของประเทศไทย 2 ปี) คณะการศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี เมืองหนานหนิง เขตการปกครองตนเองชนชาติจ้วง มณฑลกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 10 ห้อง ห้องละ 35 คน รวม 350 คน

1.2 วิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีเจาะจง คือ ผู้วิจัยได้รับมอบหมายจากภาควิชาภาษาไทย คณะการศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสีให้สอนวิชาการสนทนาภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่ 2 หลักสูตร 2+2 ในภาคเรียนที่ 2/2551 จำนวน 5 ห้อง ได้แก่ ห้อง 2 ห้อง 4 ห้อง 6 ห้อง 8 และห้อง 10 รวม 175 คน

นักศึกษาในแต่ละห้องเคยผ่านการเรียนภาษาไทยเบื้องต้นมาแล้ว 1 ปี วิชาที่เรียน ได้แก่ วิชาการฟัง วิชาการพูด วิชาการอ่าน และวิชาการเขียน จากมหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี และจากการทดสอบความรู้ความสามารถทางด้านภาษาไทยของผู้เรียนก่อนเรียน พบว่า นักศึกษาในแต่ละห้องมีพื้นฐานความรู้และความสามารถทางภาษาไทยที่แตกต่างกัน กล่าวคือนักศึกษาห้อง 2 ห้อง 4 ห้อง 6 ห้อง 8 และห้อง 10 มีพื้นฐานความสามารถทางการใช้ภาษาไทยที่แตกต่างกันเรียงจากมากไปหาน้อยตามลำดับ

มีข้อสังเกตว่า มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสีจัดห้องเรียนและห้องพักให้นักศึกษาเป็นกลุ่มและเรียงลำดับคะแนนที่แตกต่างกัน ดังนั้นนักศึกษาจึงมีห้องเรียนและห้องพักตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นกลุ่ม โดยแยกเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนอย่างชัดเจน

2. เอกสารประกอบการสอนและเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เอกสารประกอบการสอนและเครื่องมือ ดังนี้

2.1 เอกสารประกอบการสอนสนทนาภาษาไทย

การสอนสนทนาภาษาไทยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เอกสารประกอบการสอน หนังสือ แบบเรียน และตำราการสนทนาภาษาไทย ดังนี้

2.1.1 แบบเรียนการสนทนาภาษาไทย มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ของ ศาสตราจารย์ ดร.ชีว ซูหลุน (2544) เพราะแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเล่มนี้ได้เสนอคำศัพท์ภาษาไทยกับภาษาจีน ตลอดจนวิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้ภาษาแม่ คือ ภาษาจีนกลางกับภาษาไทย (Contrastive Analysis) เช่น ข้อสังเกตประโยคที่มีใจความเหมือนกันแต่ใช้คำพูดต่างกัน ศัพท์คำเดียวกันแต่ใช้ในความหมายต่างกัน และวิธีพูดที่เป็นลักษณะของคนไทย เป็นต้น

2.1.2 หนังสือภาษาไทยเบื้องต้นในบริบทไทยศึกษาสำหรับชาวต่างชาติ ของ สมพงษ์ วิริยศักดิ์พันธ์ และคนอื่น ๆ (2545)

2.1.3 ตำราการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน โครงการพัฒนาความเป็นเลิศ การสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (2545)

เอกสารประกอบการสอนสนทนาภาษาไทยเหล่านี้ ล้วนเป็นผลงานของนักภาษาศาสตร์และนักภาษาศาสตร์ประยุกต์ที่ได้รับการยอมรับจากนักวิชาการทางด้านการเรียนการสอนสนทนาภาษาไทยในประเทศไทยและต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ สามารถใช้ในการเรียนการสอนวิชาสนทนาภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ ซึ่งจะเป็นแบบฝึกหัดการออกเสียง การฝึกโครงสร้างภาษาและไวยากรณ์ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

2.2 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติ และวิธีสอบแบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ศึกษาหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางตี้ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

2) ศึกษาคำอธิบายรายวิชาสนทนาภาษาไทยเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

3) ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบการสอนแบบธรรมชาติ (พิทยา จิตต์เมตตา, 2544) และรูปแบบการสอนแบบบูรณาการภายในวิชา (ภานุพงศ์ อุดมศิลป์, 2548)

4) จัดทำแผนการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบธรรมชาติและวิธีสอนแบบบูรณาการภายในวิชาโดยใช้บทเรียนจากแบบเรียน หนังสือเรียน และตำราต่อไปนี้

4.1) แบบเรียนการสอนภาษาไทยของ ดร.ชีว ชูหุณ (2544) มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

4.2) หนังสือเรียนภาษาไทยเบื้องต้น ของสมพงษ์ วิริยศักดิ์พันธ์ และคนอื่น ๆ (2544)

4.3) ตำราการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ของคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (2545)

5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบธรรมชาติและ การสอนแบบบูรณาการภายในวิชาไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ และการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างชาติ เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องเหมาะสมในเรื่องเนื้อหา ภาษา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และการวัดผล ประเมินผล จำนวน 3 คน ได้แก่

5.1) นางสมพร หาญสินธุ์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประเทศไทย และอาจารย์พิเศษวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัย ชาติกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

5.2) นางสาวพรระประภา ต้นไพบุรณ์ อาจารย์ประจำภาควิชา ภาษาจีน มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ประเทศไทย และอาจารย์พิเศษวิชาภาษาไทย ประจำ ภาควิชาภาษาไทย คณะศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยชาติกวางสี ประเทศสาธารณรัฐ ประชาชนจีน

5.3) นางสาวหลิษา อาจารย์ประจำวิชาภาษาไทย หัวหน้าภาควิชา ภาษาไทย คณะศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยชาติกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชน จีน

6) ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติและ วิธีการสอนแบบบูรณาการตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบธรรมชาติและ การสอนแบบบูรณาการเพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 2 คณะการศึกษา

นานาชาติ หลักสูตร 2+2 ที่เรียนวิชาสนทนาภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

2.3 แบบทดสอบวัดผลเรื่องการสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

การสร้างแบบทดสอบวัดผลการสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ศึกษาทฤษฎีและแนวการสร้างแบบทดสอบวัดผลตามแนวการวัดผล และเทคนิคการสอบการสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ได้แก่ การสอบสัมภาษณ์เป็นกลุ่ม และรายบุคคลแบบมีโครงสร้างและการสอบข้อเขียนแบบอัตนัย

2.3.2 สร้างแบบทดสอบการสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ และ นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 175 คน

3. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลา 2 ปี คือ 1 กันยายน 2551 – 31 ตุลาคม 2553 แบ่งเป็น 6 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 คือ ขั้นเตรียมตัว ได้แก่

1) จัดทำหลักสูตร จุดมุ่งหมาย และคำอธิบายรายวิชา ซึ่งทางภาควิชาภาษาไทย คณะศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสีคาดหวังว่า นักศึกษาสามารถฟังและพูดได้ตอบได้อย่างชัดเจนทั้งในระดับคำและข้อความ รู้ความหมายของคำ สื่อความหมายได้ และใช้น้ำเสียงสอดคล้องกับเจตนาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ส่วนผู้เรียนมีความคาดหวังว่า เมื่อเรียนจบสามารถพูดสนทนาเพื่อสื่อสารกับคนไทยในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ สามารถสนทนาในงานอาชีพได้ และสามารถสนทนาภาษาไทยในสถานการณ์ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันได้

2) รวบรวมและศึกษาเอกสารประกอบบทเรียนและจัดทำสื่อการสอนสำหรับการเรียนการสอนวิชาสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

ระยะที่ 2 คือ ขั้นแจ้งจุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลการเรียนวิชาสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติให้นักศึกษาทราบ

ระยะที่ 3 ชั้นสอน

ผู้วิจัยใช้เวลาในการสอนวิชาสนทนาภาษาไทยในห้องเรียน 3 คาบ/สัปดาห์ ตามตารางการสอนของมหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี เขตปกครองตนเองชนชาติจ้วง มณฑลกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน คือ สอน 40 นาที พัก 10 นาที สอน 40 นาที พัก 10 นาที แล้วสอนอีก 30 นาที และแบ่งเนื้อหาในการสนทนาภาษาไทย จำนวน 10 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ทดสอบความรู้ก่อนเรียน การทักทาย การแนะนำ และการอำลา จำนวน 3 คาบ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การรับประทานอาหาร การสั่งอาหาร และ การทำอาหาร จำนวน 3 คาบ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การใช้บริการเดินทางรถเมล์ รถยนต์ และเครื่องบิน จำนวน 3 คาบ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การใช้บริการธนาคารและไปรษณีย์ จำนวน 3 คาบ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 การใช้และพูดโทรศัพท์ จำนวน 6 คาบ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 การนับ การถาม ไปซื้อของ และต่อราคาสินค้า จำนวน 6 คาบ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 การไปพบแพทย์และการรักษาพยาบาล จำนวน 6 คาบ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การท่องเที่ยวในจีน จำนวน 6 คาบ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 เรื่องน่ารู้ในเมืองไทย จำนวน 6 คาบ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 แลกเปลี่ยนความคิดเห็น จำนวน 6 คาบ

ระยะที่ 4 คือ ชั้นรวบรวมปัญหาตลอดจนแก้ปัญหาการเรียนการสอนสนทนาภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ณ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ระยะที่ 5 คือ ชั้นประเมินผลการเรียนวิชาสนทนาภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อสิ้นภาคเรียนที่ 2

ระยะที่ 6 คือ เก็บข้อมูล ติดตามและประเมินผลผลการสนทนาภาษาไทย ในสถานการณ์จริงของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาต่อ และใช้ชีวิตในประเทศไทย

4. วิธีดำเนินงานวิจัย

วิธีดำเนินงานวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

4.1 ชั้นเตรียม ได้แก่

4.1.1 ประสานงานกับภาควิชาภาษาไทย คณะศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ในเรื่องของหลักสูตร จุดมุ่งหมาย และคำอธิบายรายวิชาการสนทนาภาษาไทย

4.1.2 ศึกษาค้นคว้าตำรา งานวิจัย เอกสาร บทความการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอน เป็นเอกสารประกอบการสอน เป็นสื่อการสอนและการประเมินผล

4.1.3 ศึกษาแนวคิดหรือทฤษฎีการสอนโดยวิธีธรรมชาติและการสอนแบบบูรณาการเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอนวิชาสนทนาภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีน คณะศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี เมืองหนานหนิง เขตปกครองตนเองชนชาติจ้วง มณฑลกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

4.1.4 ผลิตและจัดหาสื่อการสอนสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน พจนานุกรมไทย-จีน พจนานุกรมจีน-ไทย แผนที่เส้นทางเดินรถเมล์ในเมืองหนานหนิง มณฑลกวางสี วิกิพีเดียเพลงไทย ข้าวไทย สารคดีเที่ยวเมืองไทยละครไทย ภาพยนตร์ไทย นิตยสารและหนังสือพิมพ์ไทย ฯลฯ

4.2 ชั้นสอน ได้แก่

4.2.1 ทดสอบความรู้และความสามารถของผู้เรียนวิชาสนทนาภาษาไทยในคาบแรกด้วยการทักทาย แนะนำตัว บอกจุดมุ่งหมายและการประเมินผล

ขั้นตอนนี้ทำให้ทราบว่านักศึกษามีความรู้และความสามารถในการฟังและพูดสนทนาภาษาไทยในระดับปานกลางถึงต่ำ และได้รับแจ้งจากหัวหน้าภาควิชาภาษาไทย คณะศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสีว่า นักศึกษาในกลุ่มดังกล่าวมีผลคะแนนในการสื่อสารวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางไปหาค่าเช่นกัน

4.2.2 สอนการสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนในห้องเรียนด้วยวิธีธรรมชาติและวิธีการสอนแบบบูรณาการ ตามจุดมุ่งหมาย และเนื้อหาที่กำหนดไว้ ซึ่งมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.2.2.1 สร้างความเข้าใจกับนักศึกษา

4.2.2.2 วิเคราะห์ความต้องการส่วนบุคคล ได้แก่

- 1) ใช้อ่านเพื่อทบทวน และทดสอบก่อนเรียน
 - 2) สอนสนทนาภาษาไทยซึ่งเน้นเรื่องการฟัง การดู การพูด การอ่านและการเขียนโดยใช้กิจกรรมและสื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น การฟัง แถบบันทึกเสียง การชมวิดีโอ การเล่นเกม การร้องเพลง การอ่านเอกสารประกอบการสอน การอ่านหนังสือพิมพ์ การพูดและเขียนเรื่องตามที่คุณสอนกำหนด เป็นต้น
 - 3) ผู้เรียนฝึกฝนการสนทนาภาษาไทย และประยุกต์สิ่งที่นักศึกษาสนใจเข้าสู่กิจกรรมการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้
 - 4) ฝึกฝนและแก้ไข
- 4.2.2.2 สอนการสนทนาภาษาไทยให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำ ประโยค วลีในเรื่องราวต่าง ๆ
- 4.2.2.3 ใช้สื่อการสอนให้เหมาะสม ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อวัสดุ และ สื่อสถานการณ์จริง ฯลฯ
- 4.2.2.4 การประเมินผล แบ่งเป็น 2 แบบ ได้แก่
- 1) ประเมินเป็นรายบุคคลทุกครั้ง โดยบันทึกปัญหาการสนทนา ภาษาไทย สังเกตการณ์ แนะนำ แก้ไขผู้เรียนระหว่างเรียน หลังเรียนและเมื่อเรียนจบหลักสูตร
 - 2) ประเมินผู้เรียนเป็นกลุ่มและประเมินผลเป็นรายบุคคลระหว่างเรียนและเมื่อจบการเรียนในแต่ละบท
 - 3) การรวมปัญหาการสอนสนทนาของนักศึกษาชาวจีนโดยรวม
- 4.2.3 การสอนซ่อมเสริมนอกห้องเรียน ผู้วิจัยจะใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่ การเล่นเกม การทำอาหารและการรับประทานอาหารไทย การซื้อของ การชมข่าวสารคดี และภาพยนตร์ไทย การท่องเที่ยวในมหาวิทยาลัย และสวนสาธารณะในจีน การล่องกระทง การเล่นเกมพูดภาษาไทย การพูดคุยกับนักศึกษาเป็นการส่วนตัวและเป็นกลุ่ม ฯลฯ ประกอบการสอนเพื่อให้ นักศึกษา ได้เรียนรู้ภาษาไทยจากสถานการณ์จริงและคุ้นชินกับการสนทนาภาษาไทยในสถานการณ์ต่าง ๆ

4.3 ขั้รวบรวมข้อมูล ได้แก่

4.3.1 รวบรวมข้อมูลปัญหาการเรียนการสอนสนทนาภาษาไทยของนักศึกษาจีนอีกครั้ง

4.3.2 วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาในการเรียนการสอนสนทนาภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

4.4 ขั้แก้้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน

การวิจัยขั้นนี้ผู้วิจัยจะแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนสนทนาของนักศึกษาชาวจีนที่มีปัญหาเป็นรายกรณีด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ฝึกการออกเสียงที่เป็นปัญหา ฝึกการสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกการอ่านภาษาไทยในบทเรียนและสื่อสิ่งพิมพ์จากห้องสมุดภาษาไทยของมหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ฝึกการเขียนตามที่มีผู้สอนกำหนดให้ พบปะพูดคุยกับนักศึกษาทั้งแบบเป็นกลุ่มและแบบส่วนตัว เป็นต้น

การพัฒนาการเรียนการสอนสนทนาภาษาไทยนี้ ผู้วิจัยจะเน้นผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้นักศึกษาพัฒนาทักษะทางภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสามารถนำไปใช้ในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นได้

4.5 ทดสอบความสามารถการสนทนาภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนด้วยการทดสอบเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคล

4.6 ประเมินผลการเรียนสนทนาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 2/2551 จะใช้การประเมินผล 2 แบบ ได้แก่

แบบที่ 1 การประเมินผลการสนทนาจากการสนทนาและการตอบคำถามของนักศึกษาชาวจีนในแต่ละบทเรียน

แบบที่ 2 การประเมินด้วยข้อสอบแบบอัตนัย 10 ข้อ ให้เขียนตอบสั้น ๆ พอเข้าใจเพื่อทบทวนความจำ ความเข้าใจและป้องกันการเดา

4.7 ประมวลผลการเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนตามที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสีกำหนด คือ ผู้เรียนทุกคนต้องสอบผ่าน ร้อยละ 60

4.8 รวบรวมปัญหาการเรียนการสอนวิชาสนทนาอีกครั้ง

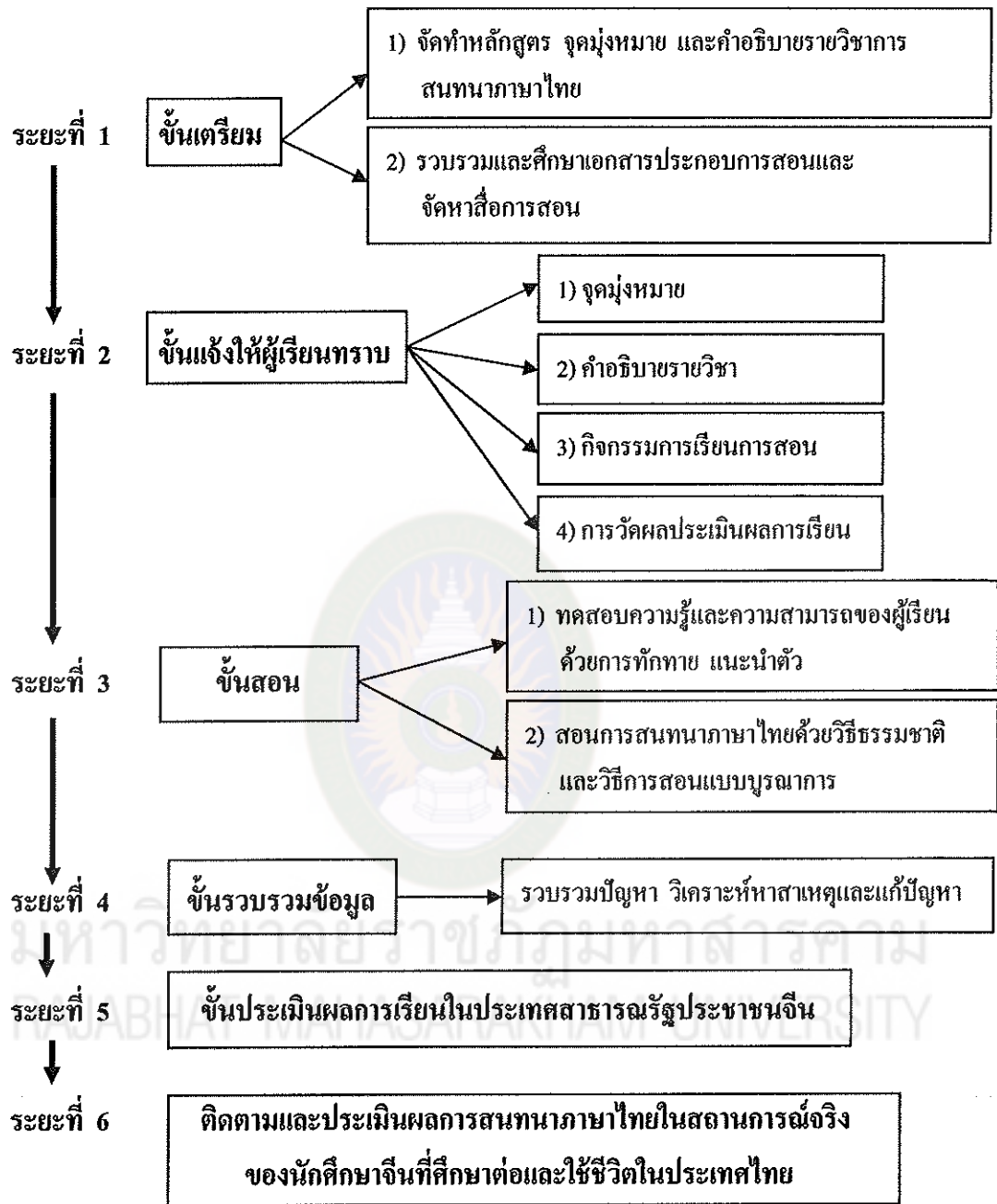
4.9 ติดตามการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่มาศึกษาต่อในประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยเป็นการวิจัยภาคสนามด้วยการสุ่มตัวอย่างการสนทากับนักศึกษาแบบไม่เป็นทางการ และการสนทนาทางโทรศัพท์แบบเจาะลึก จำนวน 25 คน

4.10 รวบรวมข้อมูลการใช้ภาษาไทยในการสนทนาของนักศึกษาชาวจีนในสถานการณ์จริง

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

6. เสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

7. เผยแพร่ผลงานวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ

แผนภูมิที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องการเรียนการสอนสนทนาภาษาไทย
ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน